

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

b Mat. 20. 16

ob exemplum ac tepiditatem multorum; sed vine sicut pauci; ut dignis
 qui in regno cælorum inter paucos computeris: scriptum est enim: *b*
sunt vocati pauci verò electi, quæ sententia allata fuit à Christo Domino
 strò ex occasione operariorum, qui diuersis horis diei, hoc est, diuersis
 vitæ ætatibus, venerunt ad laborandum in vinea; & licet omnes essent
 pauci tamen præ alijs sunt remunerati. Nam primi qui tempestine
 runt, humana prudentia iudicantes: longum sibi tempus laboris
 se, cœperunt paulatim; & eodem modo tota die perrexerunt: vitina
 tem, videntes breue superesse tempus laboris, cœperunt magno feruore
 cum eodem sunt progressi: ac propterea tantum ipsi vna hora laboris
 obtinuerunt: quantum alij, tota die. Religiosus enim eodem feruore,
 incipit, solet ut plurimum in reliquo vitæ progredi; ita ut si tepide
 etiam progrediatur tepide; quòd si cum feruore spiritus celeri passu
 facile poterit eundem in progressu conseruare. Nam: (vt Sanctus Bon
 tura ait) qui disciplinam religiosam in initio contemnit: valde difficile
 postea amplectitur: & formam ac rationem vitæ, quam in Nonitatu
 ctitur, vix postea deserit. Hoc enim tempus est, quasi vitæ spiritualis
 tia; & quod in ea discitur, vsque ad lenectam perdurat, iuxta illud Sal
 nis: *c* *Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.*
 dem gressu perget, quo cœpit. Estque aded manifesta huius rei experientia
 vt scribens Sanctus Bernardus ad quosdam Religiosos, qui ex ignauis ac
 pidis; facti erant valde feruentes, dixerit: *digitus Dei est iste, subtiliter*
 ,, rans, suauiter renouans, salubriter mutans; non quidem de malis bono
 ,, de bonis faciens meliores. Nec minus mira, minusue iucunda ista prom
 ,, est, quàm illa mutatio: nisi quod multò facilius reperias multos seculares
 ,, uerti ad bonum: quàm vnum quempiam de Religiosis transire ad meli
 ,, rarissima auis in terris est: qui de gradu, quem forte in Religione semel
 gerit: vel parum ascendat. It sapè (ait Cassianus) videmus carna
 & mundanos homines ad feruorem vitæ spiritualis peruenire: & tamen
 nunquam ferè aduertimus, tepidos ac negligentes in hoc vitæ genere,
 ditatem ac negligentiam suam deponere.

In prol. spec. disciplina.

c Pro. 22. 6.

Epist. 97.

- ,,
- ,,
- ,,
- ,,
- ,,
- ,,

Coll. 4. e. 19

§. I.

EX PRÆDICTIS deducit Sanctus Ioannes Climacus, valde periculose
 esse, pugnas vitæ spiritualis tepide inchoare; & quasi prognosticari
 quòd in eisdem succumbet, ac peribit. Qui enim in ipso ingressu
 etum se tradit ignauia; illa vires maiores semper acquirit: ipse verò
 die magis, quas habebat amittit, & in eam tandem incidit maledictionem

quam David imprecatus est montibus Gelboë, dicens: a montes Gelboë, nec
neque pluuia veniant super vos, neque sint in vobis agri primitiarum: qui scilicet
populos & piceos proferant fructus. Deus enim odit eorum tepiditatem;
propterea eos non visitat rore & pluuia donorum cælestium. Ideoque
quam ad fertilitatem peruenient primorum Religiosorum, qui eorum
Religionis fuerunt primitiæ; neque ad aliorum feruentium, qui in ipso in-
gressu sunt verè agri fecundi, reddentes Deo opulentas primitias, tanquam
milia certa copiosorum fructuum, quos in reliquis annis proferent.

Quare plurimum (ait idem Sanctus) refert inchoare valde feruen-
ter. Nam si postea eueniat aliquis torpor; memoria primi feruoris eum
erregit, & animum addit ad eum maiori diligentia reparandum. Et si me-
morat victoriarum, quas in suo obtinuit Tyrocínio: magnum id animum
addit ad pugnas postea occurrentes. quemadmodum David exiturus in
prælium contra Goliath, exstimulabat se memoria victoriarum, quas in
sua iuuetute obtinisset, *b contra leones & ursos aliquid tollentes de medio gre-*
gum. Cum igitur Nouitius in hoc stadium ingreditur, obtenta, vt supra dixi-
mus, insigni & gloriosa victoria de mundo eiusque rebus omnibus; æquum
est, vt se excitet, animumq; sumat ad magno feruore progredien-
dum. Nam qui eum adiuuit, vt primam obtineret; aderit etiam, vt plures ad-
huc magnæ gloriæ coronas in reliquis pugnis obtineat. Nec sine magno my-
stero refert S Ioannes in Apocalypsi, se vidisse Christum Dominum no-
strum sedentem super equum album, cui statim data fuerit preciosa corona:
c. Apoc. 6. 2. *quia cecidit vincens, vt vinceret.* In primo enim ingressu in mundum oēs suos
multes vicit: vt victoriam illam vsque ad eorum deuastationem prosequer-
etur, (quod suo loco explicuimus;) quo exemplo docuit nos: feruentem in
Religionem ingressum debere fieri, strenuè seipsum vincendo: inde enim
provenit, vt semper victoriam prosequatur vsque ad vltimam, in qua re-
cipiat coronam. Et sæpe euenit, vt insignis aliqua de seiplo in vitijs obtenta
victoria, sufficiat ad magnum profectum Religiosi ipsius per totam vitam.
quia Deus Dominus noqter præclarum illud obsequium continuato illo fa-
uore remunerat, vt semper illi adsit ad perseuerandum, & progrediendum.
Quod licet obseruare in præclaris mortificationibus quas in suis initijs fe-
cerant Sancti Martinus, Benedictus, Franciscus, & alij. Ad hoc propolitum
confert plurimum, valde attentè perpendere vitam Patriarchæ Isaac, quem
Deus non minoris fecit, quàm Abrahamum, Iacobum, & alios Patriar-
chas, multa sacrificia ipsi offerentes: cum tamen Isaac non scribatur, a-
liquod obtulisse: non quidem, quod non obtulerit, etiam multa; sed
quod ad magnam eius sanctitatem ostendendam, satis erat heroica vi-
ctoria, quam de se ipso, cum iuuenis esset, obtinuit; dum se absque vlla

Imprecatio
Davidis.
a 2. Reg. 1. 21

b 1. Reg. 17. 14

c Apoc. 6. 2.

Tom. 1. Tra
2. c. 6.

Victoria
Isaac.

resistentia patri suo Abrahamo obtulit, ut sacrificaretur, iuxta Dei mandatum. Cuius exemplum docet nos gloriosissimum ac feruentissimum vite spiritualis initium esse, ut quis se promptum offerat ad ipsam mortem, si opus fuerit, subeundam, obedientiae causa, ut postea dicitur.

AD HÆC omnia denique inuitat, iuuatque plurimum gratia diuinæ vocationis, quæ solet in ipsis initijs omnes vitæ Religiosæ difficultates expedire; taliaque in eius exercitijs solatia conferre, ut facillimè ac iucundissimè ea aggrediatur ipse vocatus. Quare nec tempus, nec opportunitas aptior est ad feruorem spiritus, quam sine primi dies huius conuersionis, quam vocamus tyrocinium, siue Novitium. Sunt enim hi dies ijs similes, quos Sanctus Iob vocat *dies adolescentiæ suæ*: quando secreto Deus erat in tabernaculo eius: quando erat Omnipotens cum eo; quando lauabat pedes suos butyro, & petra fundebat ei rumorem. In hoc enim tempore solet Deus teneras animas frequentius visitare, & in secreto cordis inspirationibus suis Sanctis alloqui, suaque omnipotentia ad honorum operum executionem & exercitationem adiuuare earum quæ inordinatos affectus blandis vntionibus curare. Petra enim illa, quæ Christus est, in oratione ac diuinarum eius mysteriorum meditatione copiosam valde communicat oleum deuotionis, & abundantiam celestium consolationum. Quæ vntione omnia illis redduntur facillimè proinde est facile, bonam contrahere consuetudinem, quæ possit per totam vitam durare. Quamobrem in Canticis exhortatur Deus animam Religiosam, ne opportunam hanc occasionem elabi sibi permittat; sed feruorem nouæ vitæ principio in ea festinet. Iam enim (ait) *est hyems transitu vitæ letalis; imber tempestatum & tentationum, quæ ingressum Religionis tardabant, abest, & recessit: flores primi veris apparuerunt in hac Tyrocinii terra: tempus putationis aduenit: ut excessus abscindas, quos in seculo habebas; & omnia superflua huius vitæ, & multa etiam licita, mortificatione præscindas: flores optimorum desideriorum apparuerunt: qui plantarum fructuum sunt quasi prænuncij. Neque in floribus sistitur: iam enim, quasi ficus, protulisti grossos tuos dulcissimos, etiam cum lye, quod in plantarum produces copiosiores: iam tanquam vinea florens deorsum odorem in exempla scilicet magna aedificationis dantis alijs. Contende igitur se hinc, & in his exercitijs perseverare, ut felix hoc primum veris feruorem sequatur autumnus, & tyronis statum sequatur etiam status viri valde perfecti.*

PERAPRETIVM tamen est bene intelligere tutiorè & excellentiorè religiosæ vitæ cum feruore aspiciendæ modum; duobus, n. n. o. d. s. m. intelligi potest perfectio & ingressus in eam. *Primus* est, cum aspicitur ornata vntione

d Job. 29. 4.

e Cant. 2. 11